บทที่ 7

ทรัพย์สินของแผ่นดิน

- กำลาม ทรัพย์สินของแผ่นดินแบ่งออกได้เป็นกี่ประเภท อะไรบาง แนวถำตอบ ทรัพย์สินของแผ่นดินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
- หรัพย์สินของแผ่นดินธรรมดา เป็นทรัพย์สินทั้งเป็นสังหาริมทรัพย์หรือ อสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นของรัฐ เช่น รถยนฑ์ของหลวง ที่ดินราชพัสดุซึ่งให้เอกชนเช่า
- 2. สาธารณสมบัติของแผ**้นดิน ก็อทรัพย์สิ้**นของแผ**้นดินที่เป็น**สังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ ซึ่งใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ตามมาตรา 1304 เช่น
- (1) ที่ดินรถรางวางเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวรกินหรือทอกทั้ง หรือ กลับมาเป็นของแผ่นอินโดยประการอื่นตามกฎหมายที่กิน
- (2) ทรัพย์สิ้นสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่า ที่ชายตลิ่ง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาป
- (3) ทรัพย์สินใช่เพื่อประโยชน์ของแผนดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่า ป้อม และโรงพหาร สำนักราชการบ้านเมือง เรือรบ อาวุธยุทธภัณฑ์

ทั้งนั้น ลักษณะสำคัญของสาธารณสมบัติของแผ่นดินจะต้องเป็นการ

- ก. ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือ
- ช. สงานไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน

ทรัพย์สิ้นที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา(1)ถึง(3) ชองมาตรา 1304 เป็นเพียง ตัวอย่างของสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และตามอนุมาตรา (1) และ (3) จักว่าเป็น ทรัพย์สิ้นของแผ่นดินประเภทที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ ส่วนอนุมาตรา (2) จักว่าเป็น

หรัพย์สินของแผนคินประเภทที่สงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน

นอกจากที่กำหนกไว้ในอนุมาตรา (1) ถึง (3) แล้ว อาจมีสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินอย่างอื่นอีก เช่น ทุ้งเลี้ยงสัตว์ หรือหนองน้ำที่หางการประกาศสงวนไว้ให้ ราษฎรใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์ แต่นี้กุศลสถานไม่ใช้สาธารณสมบัติของแผ่นดิน

- กำกาม ผลแห่งการที่หรัพย์ เป็นหรัพย์สินของแผ่นดิน มีผลอย่างไรในหางกฎหมาย แนวกำตอบ ผลแห่งการเป็นหรัพย์สินของแผ่นดิน แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ
- 1. ถ้าเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินที่มิใช่สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น ตามมาตรา 1307 ได้กำหนดแต่เพียงห้ามยึก เพื่อนำมาชำระหนี้หรือเพื่อบังดับกดีตามกำพิพากษาเท่านั้น ส่วนลักษณะอย่างอื่นของทรัพย์สินของแผ่นดิน มีลักษณะเช่นทรัพย์สินของเอกชนทุกประการ จะเห็นได้ว่ามิได้ห้ามยึกถือเพื่อตน จึงอาจถูกแย่งกรรมสิทธิ์โดยการครอบกรองปรปักษ์ ตาม ป.พ.พ.มาตรา 1382 ได้ และสามารถจำหน่ายจำย์โอนได้ตามธรรมดา
 - 2. ผลแห่งการเป็นสาธารณสมบัติของแผนดิน
- ก. ตามมาตรา 1305 จะโอนแก่กันมีได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจแห่งบทกฎ หมายเฉพาะ หรือพระราชกฤษฎีกา
 - ซ. คามมาตรา 1306 ผู้ใกจะยกอายุกวามขึ้นต่อสู่กับแผนกินมีไก้
- ก. ตามมาตรา 1307 จะอีกเพื่อการบังกับกดี ตามกำพิพากษาของศาล มีได้
- 3. <u>ดากาม</u> ที่ชายคลึ่ง ที่งอกริมตลึ่ง และท้องน้ำคื้นเซิน นั้นมีลักษณะและแตกต่างกัน อยางไร และมีกฎหมายบัญญัติไววาเป็นของใคร

แนวกำตอบ หลักกฎหมายตามมาตรา 1304,1308 และ 1309

ที่ชายคลึ่งนั้นหมายถึง ที่คินที่อยู่ติกต่อกับแม่น้ำ ลำคลอง หรือทะเล ซึ่งใน ฤดูน้ำตามปกติน้ำท่วมถึงทุกปี และเป็นที่ที่สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถือว่าเป็นสาธารณ— สมบัติของแผนกิน

ทึ่งอกริมตลึง หมายถึง ที่ดินซึ่งงอกไปจากตลึง และซึ่งเวลาน้ำขึ้นตามปกติ ท่วมไม่ถึง และเป็นที่งอกซึ่งเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ที่ชนิดนี้ เมื่องอกออกจากที่ดินแปลงใด ข่อมเป็นของเจ้าของที่คินแปลงนั้น มาตรา 1308

ท้องน้ำตื้นเซิน หมายถึง ท้องทางน้ำซึ่งแต่เดิมเคยไหลอยู่ตามธรรมชาติ แค่ต่อมาท้องทางน้ำแห่งเลิกไหลต่อไป ทางน้ำที่ตื้นเซินนี้เป็นทรัพย์สินของแผ่นลิน

- 4. <u>กำถาม</u> สาธารณสมบัติของแผ[้]นดิน สิ้นสภาพไปในกรณีใดบ้าง แนวคำตอบ สาธารณสมบัติของแผ[้]นดิน สิ้นสภาพไปได้ในกรณีดังนี้

- 2. โดยทั่วหรัพย์นั้นได้สูญสลายไปเอง เช่น ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ แผ่นดินถูกน้ำเปาะพัง หรือสถานที่ราชการถูกไฟไหม้ แต่แม่น้ำตื้นเซินจนเป็นพื้นดินขึ้นนั้น แม้จะพันจากสภาพจากสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา 1304(2) แล้ว ก็อาจเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทที่ดินรถรางว่างเปล่าอยู่ ตามมาตรา 1304(1)
- 3. เมื่อโอนสาธารณสมบัติของแผ่นกินเป็นของเอกชน ก็สิ้นสภาพ โดยมี
 กฎหมายให้โอนเช่นนั้น หรือที่ดินรกร้างว่างเปล่า ที่ดินเวรกีน หรือทอดทิ้ง หรือกลับมา
 เป็นของแผ่นดินโดยประการอื่นได้สิ้นสภาพไป เมื่อเอกชนได้มา ตามประมวลกฎหมายที่ดิน
 (มาตรา 1334)
- 5. <u>กำถาม</u> กระทรวงได้ชื่อที่ดินไว้แปลงหนึ่ง บัดนี้ ประสงค์จะชายให้แก่ อกสนก็ดี หรือเจ้าหนี้ของ**คระ**นั้นจะยึกก็ดี มีกฎหมายบังกับไว้อย่างไร

<u>แนวกำตอบ</u> ในกรณีแรกที่กระทรวงต้องการขายที่กินแปลงนี้ เมื่อกระทรวงซื้อที่กิน มา ที่ดินนั้นย่อมตกเป็นของรัฐและเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน แต่ทรัพย์สินของแผ่นดินมี 2 ประเภท คือ ทรัพย์สินของแผ่นดินธรรมคา กับ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ดังนั้น ใน บัญหา ไม่ได้กำหนดว่าเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินประเภทใด จึงต้องแยกตอบเป็น 2 กรณี ถือ

ถ้าที่ดินนั้นเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามถวามหมายในมาตรา
1304 ถือเป็นที่ดินซึ่งใช้เพื่อประโยชน์ หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน เช่น เป็น
ที่ดินใช้ เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้น
มีมาตรา 1305 บังกับไว้วา จะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่อาสัยอำนาจแห่งกฎหมายเฉพาะ
หรือพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น กระทรวงจะเอาที่ดินแปลงนี้ไปขายให้เอกชนไม่ได้

2. ก**าที่กินแปลงนี้เป็นหรัพย์สินชองแผ่นกินธรรมกา** ไม่ใช่สาธารณสมบัติ ของแผ่นกินแล้ว กระทรวงย่อมชายที่กินแปลงนี้ให้กับเอกชนได้เสมือนกับหรัพย์สินธรรมกา ไม่ทกอยู่ในบังคับมาทรา 1305

ส่วนการอีกนั้น เมื่อที่คินที่กระทรวงซื้อมา ตกเป็นของรัฐและเป็นหรัพบ์สิน ของแผ่นคินแล้วนั้น ตามมาตรา 1307 บังกับไว้ว่า ห้ามมิให้อีกหรัพย์สินของแผ่แติน ไม่ วาทรัพย์สินนั้นจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นคินหรือไม่ ดังนั้น เจ้าหนี้ของกระทรวงจะ อีกที่ดินแปลงนี้ไม่ใด้ ในเมื่อที่ดินเป็นหรัพย์สินของแผ่นดินแล้ว ไม่ว่าจะเป็นหรัพย์สินของ แผ่นดินธรรมดา หรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินก็ตาม

6. กำถาม นายโคกและนายเคี่ยวต่างมีที่ดินติกต่อกัน และค้านตะวันออกของที่ดินต่าง จดแม่น้ำท่าจีน เวลาฤดูน้ำท่วมเต็มผลึ่งทุกปี เวลาฤดูแล้งน้ำลดลงไป นายโคกได้ปลูก พีชล้มลูกลงในที่ดินริมผลึ่งที่น้ำลดลงตรงหน้าที่ดินของนายโดกและนายเดี๋ยว เป็นเวลา กว่า 10 ปีแล้ว โดยนายเดี๋ยวไม่ทักทั่วง ต่อมานายเดี๋ยวไม่ยอมให้นายโดดปลูกในที่ดิน รีมผลึ่งของตบ โดยนายเดี๋ยวจะปลูกบ้าน นายโดดไม่ยอมอางว่าไก้กรอบกรองที่ดินริม ผลึ่งของนายเดี๋ยวมากว่า 10 ปีแล้ว ที่ดินจึงตกเป็นกรรมสิทธิ์ของตน เช่นนี้ นายโดก จะได้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิ์ครอบกรองในที่ทิพาทนั้นอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

<u>แนวคำตอบ</u> ที่ดินที่นายโดกปลูกพีชลงไปเป็นที่ชายตลึง เพราะที่บริเวณที่ดินจด แม่น้ำท่าจีน ตรงนั้นเป็นที่น้ำท่วมถึงทุกปีในฤดูน้ำตามปกติ (ฏีกาที่ 527/2520) จึงเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันตาม ป.พ.พ.มาตรา 1304(2) เมื่อเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันแล้ว ผู้ใดจะอางว่ามี กรรมสิทธิ์หรือสิทธิ์กรอบครองไม่ได้ (ฏีกาที่ 39/2495) และตามมาตรา 1306 ที่ กำหนดว่า หามมิให้ยดอาชุดวามขึ้นต่อสู้กับแผ่นดินในเรื่องทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดิน ดังนั้น แม้นายโดดจะเข้ากรอบกรองมากว่า 10 ปี ก็จะยกเอาอาชุกวาม ขึ้นเป็นข้อต่อสู้แผ่นดินไม่ใต้ นายโดดจึงไม่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิกรอยครองในที่ทิพาท ตามกฎหมาย

กำกาม นายก็ได้เข้าไปปลูกบ้านอยู่บนที่ชายคลึ่งหน้าที่ดินมีโฉนดชองนายเคือน
 คอมาอีก 11 ปี ที่ดินตรงที่นายดีปลูกบ้านนั้นเปลี่ยนสภาพเป็นที่งอกขึ้นมา และในปีที่
 นั้น นายเดือนฟ้องขับไล่นายดีออกจากที่งอก ดังนี้ ท่านจะวินิจฉัยอย่างใร

แนวกำตอบ นายก็ได้ปลูกบ้านบนที่ชายคลึ่งซึ่งถือว่าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา 1304(2) แม้จะนานเท่าใดก็ไม่ได้กรรมสิทธิ์ เพราะมาตรา 1306 ห้าม มีให้ยกอาอุกวามขึ้นต่อสู่กับแผ่นดิน แม้ต่อมาที่ชายคลึ่งนั้นจะเปลี่ยนสภาพเป็นที่งอกซึ่ง สามารถกรอบกรองปรบักษ์ได้ก็ตาม แต่บายดีได้กรอบกรองยังไม่ถึง 10 ปี ยังไม่ได้ กรรมสิทธิ์ในที่งอก และที่งอกนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของนายเดือน ตาม ป.พ.พ.มาตรา 1306 นายเดือนพ้องขับไล้นายดีออกจากที่งอกได้

8. คำลาม นายเชียวกรอบกรองที่กินแบ่ลงหนึ่งมากว่า 10 ปี และไก้โฉนคมาแล้ว ต่อมาปรากฏว่าที่คินแปลงนี้เกยเป็นคลองสาธารณะแต่คื้นเป็น ทางราชการไม่เกย ประกาศอนูญาตให้ราษฎรจับจอง ดังนี้ นายเชียวจะมีสิทธิในที่กินแบ่ลงนี้อย่างไร หรือไม่

แนวกำตอบ ที่คินแปลงที่นายเชียวกรอบกรองเดิมเป็นคลองสาธารณะ เป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ตามมาตรา 1304(2) ต่อมาต้องทางน้ำคืนเซินชื้น ยังกงเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ตามมาตรา 1309 ทำ ให้เปลื่อนสภาพจากทางน้ำอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วม กัน กลายเป็นที่รถร้างว่างเปล่า อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา 1304(1) ไม่เป็นที่ดินของเอกชน แต่บูลคลอาจได้มาตามกฎหมายที่ดิน ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1334 แต่จะได้มาโดยการอางการได้กรรมสิทธิ์โดยอายุความครอบครอง
10 ปีไม่ได้ ตามมาตรา 1306 เมื่อนายเชียวได้โฉนคตามกฎหมายที่ดินแล้ว ย่อม
มีกรรมสิทธิ์ตามโฉนค การออกโฉนคโดยไม่มีประกาศทางราชการอนุญาตให้จับจอง
อันชักต่อระเบียบของกณะกรรมการวัดที่ดินแห่งชาติ และมาตรา 33 แห่งประมาล
กฎหมายที่ดิน อธิบดีกรมที่ดินอาจเพิกถอนโฉนคได้ตามมาตรา 61 แห่งประมาล
กฎหมายที่ดิน

9. กำถาม นายปูและนายปลามีที่ดินถนละแปลงอยู่ที่กกัน โดยที่ดินของนายปูซึ่งมี
เนื้อที่ 100 ตารางวา อยู่ด้านหน้าตีดกับแม่น้ำ ที่ดินของนายปลาอยู่ลึกเข้าไปทาง
กำนหลัง ต่อมาที่ดินของนายปูถูกน้ำเชาะพังกลายเป็นแม่น้ำไปทั้งหมด หลังจากนั้น
อีก 10 ปี ตรงที่เลยเป็นที่ดินของนายปูเกิดตื้นเชินงอกเป็นที่ดินติดต่อกับที่ดินของ
นายปลาออกไปเป็นเนื้อที่ 80 ตารางวา นายปูได้ถมที่ออกไปอีก 20 ตารางวา
และกรอบกรองอยู่ นายปูและนายปลาต่างอางสิทธิในที่ดินแปลงที่งอกและถมนั้น
ให้วินิจฉัยวาที่ดินนั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์แก่ผู้ใดบ้าง

แนวกำตอบ ที่ดินของนายปูถูกน้ำเชาะพังกลายเป็นผมน้ำทั้งหมด กลายเป็น
ทางน้ำอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตาม ป.พ.พ.มาตรา 1304(2) ละนั้น
ต่อมาทางน้ำนั้นจะกลับตื้นเซิน ถือเป็นที่งอกติกต่อกับที่ดินของนายปลาออกไป 80
ตารางวา ผู้ใดจะได้กรรมสิทธิ์ก็ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าค้วยกรรมสิทธิ์ นายปู
จะอ้างสิทธิในที่ดินแปลงที่งอกเฉย ๆ ว่า เดิมตนเกยเป็นเจ้าของมาก่อนไม่ได้
(ป.พ.พ.มาตรา 1304(2) และฎีกาที่ 677/2490) เมื่อที่ดินที่งอก 80 ตารางวา
นี้ที่กต่อกับที่ดินของนายปลา นายปลาจึงเป็นเจ้าของที่งอกนี้ เพราะตามมาตรา
1308 ที่ว่า ที่ดินแปลงใดเกิดที่งอกริมตลึง ที่งอกย่อมเป็นทรัพย์สินของเจ้าของที่ดินแปลงนั้น

ส่วนที่ดินอีก 20 คารางวา ที่นายปูญมออกไปนั้น มีใช้ที่งอกริมคลึงคาม
กวามหมายในมาครา 1308 เพราะเป็นการที่นายปูญมออกไปเอง มีใช่งอกชั้นเองศาม
ธรรมชาติ (ฎีกาที่ 924/2501) ที่ญม 20 คารางวา จึงไม่ใช่ของนายปลา แต่เป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน อย่างไรก็ตาม แม้ที่นั้นจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เมื่อ
นายปูกรอบครองอยู่ ย่อมมีสิทธิ์กรอบกรองและใช้ยันบุคกลอื่นนอกจากรัฐไก้ (ฎีกาที่
1626/2511) นายปูจึงมีสิทธิ์กรอบกรองในที่คิน 20 คารางวานี้ เพราะนายปูซิคฉีอ
ที่กิน 20 คารางวา นี้โดยเจตนาจะอีกถือเพื่อคน คามมาครา 1367 ซึ่งนายปูแม้จะ
ใช้ยันค่อแผ่นกินไม่ได้ แต่ก็ใช้ยันต่อนายปลาได้

10. กำถาม เมื่อ พ.ศ. 2485 นายแกงได้ยกที่ดินมีโฉนกจำนวน 8 ไร่ ให้แก่กรมสามัญ ก็กษาโดยมีใด้จัดทะเบียน กรมสามัญสึกษาได้รับมอบที่ดินแล้วก็ก่อสร้างโรงเรียนประชาบาล ใช้ชื่อว่า "โรงเรียนประชาบาลแกงอุทิส" ตามเจตนารมย์ของนายแคง ต่อมา พ.ส. 2492 นายเหลืองได้เข้าไปปลูกและครอบครองที่ดิน ส่วนหนึ่งของโรงเรียนมีเนื้อที่ 2 งาน ค้วยความสงบและเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของตลอดมา นายเหลืองได้แจงสิทธิ กรอบครองต่อทางราชการ และทางราชการได้ออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้แก่ นายเหลืองไว้แล้ว ต่อมานายเหลืองได้ขายบ้านและที่ดินนั้นให้แก่นายเชียวโดยจุดทะเบียบ ต่อเจ้าพนักงาน กรมสามัญศึกษามาทราบภายหลัง จึงส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณา ว่า ทางราชการจะพ้องให้นายเชียวรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง และห้ามนายเชียวและบริวาร เข้ามาเกี่ยวข้องในที่ดินนั้นได้หรือไม่ ถ้าท่านเป็นพนักงานอัยการ ท่านจะมีกวามเห็นอย่างไร (ข้อสอบอัยการ ๆ พ.ส. 2519)

<u>แนวกำตอบ</u> ที่คืนที่พิพาทเป็นทรัพย์ของแผ่นคืนซึ่งใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ ตาม ป.พ.พ.มาตรา 1304 และตามนัยฎีกาที่ 1044/2497,1648/2500 แม้การยกให้จะมี ได้จุดพะเบียนก็สมบูรณ์ ตามนัยฎีกาที่ 665/2482,2046/2517 เมื่อที่พิพาทเป็นสาธารณ- สมบัติของแผ่นดินแล้ว นายเชียวก็ไม่อาจขกอายุความที่นายเหลืองครอบครองปรบักษ์
หรือการโอนโดยจุดทะเบียนขึ้นต่อสู้ได้ เพราะตาม ป.พ.พ.มาตรา 1305,1306
ตามนัยฎีกาที่ 1428-1429/2512,1933/2517 ทางราชการจึงพ้องนายเชียว ให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง และห้ามนายเชียวและบริวารเช้ามาเกี่ยวข้องที่ดินนั้นได้

แนวคำพิพากษาฎีกาในเรื่องทรัพธ์สินของแผ**่นดิน**

ฎีกาที่ 1626/2511 ผู้กรอบกรองที่คินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นคิน ย่อมมีสิทธิกรอบกรองและใช้ยันบุกกลอื่นนอกจากรัฐได้ เมื่อผู้กรอบกรองนี้ชายให้ บุกกลอื่นโดยทำสัญญากันเอง ผมสัญญาชื้อชายจะเป็นโมฆะก็จะเรียกเงินก็นไม่ได้ หากมีการส่งมอบที่คินและผู้ชื้อได้กรอบกรองมานานแล้ว เพราะเป็นการที่ผู้ชื้อข่อม เสียงภัยรับเอาสิทธิกรอบกรองที่พิพาทในสภาพเท่าที่จำเลยมีอยู่ และผู้ชายรับเงินไว้ เป็นคำตอบแทนในการที่ได้โอนสิทธิกรอบกรองที่พิพาทของคนให้ผู้ชื้อ

หมายเหตุ สาธารณสมบัติของแผนดินต้องแยกพิจารณา

- ก. ถ้าเป็นที่รกรางว่างเปล่าหรือที่ทอดทั้ง ตาม ป.พ.พ.มาตรา 1304(1) ราษฎรมีสิทธิ์กรอบกรองใช้ธันระหว่างกันเองได้ ฎีกาที่ 1626/2511
- ช. ถ้าเป็นหรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เช่น ที่ชายคลึ่ง ผู้ใดหามี
 กรรมสิทธิ์หรือสิทธิตรอบกรองไม่ แต่ถ้ามีผู้เข้าครอบครองทำประโยชน์หรือปลูกโรงเรือน
 ไว้ ผู้อื่นไปรบกวน ผู้ตรอบครองก็พ้องเรียกค่ำเสียหาย และขอให้ระงับ
 การรบกวนนั้นได้ เช่น ฏีกาที่ 39/2495,948/2501,508/2509,622/2510 แต่ไม่
 ผิดทางอาญาฐานบูกรุก (ฏีกาที่ 206/2495)
- ค. พรัพธ์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นคินโดยเฉพาะ เช่น ป้อม สำนัก-ราชการ เรื่อรบ ราษฎรไม่มีทางได้ครอบครองหรือแม้แค่จะใช้ขันระหว่างกันเองได้ เลย ฎีกาฬีใกล้เดียงคือ 1118/2505,1159/2511 ฎีกาตรง ๆ ยังไม่มี

ง. สิทธิใช้ร่วมกันในที่สาธารณะนี้ ต้องระวัง ก็อทูกกนเขามีสิทธิใช้เหมือน
กัน ถ้าไปใช้เลือกนเดี๋ยวทำให้คนอื่นเขาเลือประโยชน์ เขาก็อาจพ้องฐานละเมิดได้
เช่น ซึ่งลวดหนามทำรัวรุกล้ำเขาไปในทางสาธารณะ ทำให้เขาไม่สามารสใช้รถขนต์
บรรพูกต่านไปตามปกติใต้ ก็เป็นการละเมิดเหมือนกัน (กูฏีกาที่ 427/2508) ก็อจริงอยู่
จำเลยก็มีสิทธิใช้เหมือนกัน นต์นี้เขาใช้คนเดี๋ยวตามปกติ สิทธิใช้ร่วมกันในที่สาธารณะนี้
พ้องทางแท้งเป็นส่วนตัวไม่ใต้ เวนแต๋จะได้รับความเสือหายเป็นที่เสษ (กูฏีกาที่ 39/2495,
1206/2495,1095/2500) และอาจเกิดพ้องร้องกันมากครั้งก็ได้ เช่น เดินตกท่อกลาง
คืน พูกคณที่ผลท้องลืด และก็ไม่จำกัดว่าต้องเป็นความเสือหายทางเงิน ที่เกิดขึ้นจริงจัง
ขวามชัดของล้าข้าถีใต้ ถ้าว่าเป็นเนื้อหาโดยตรง ไม่ใช้เพื่องผลตามมาโดยปกติ เช่น
จอดเรื่อขวางแม่น้ำก็ดขวางโจหล์ ๆ ก็พ้องได้

ฎีกาที่ 1287/2516 แม้ทางทีพาทจะอยู่ในเขตโฉนคของจำเลย และจำเลย จะได้ปิดป้าขวา เป็นถนนส่วนบุคคลไว้ดีตาม แต่เมื่อเจ้าของที่กินเดิมได้อุทิส ทางพิพาทให้ เป็นสาธารณะก่อนที่ที่ดินจะตกมาเป็นของจำเลย ทางทิพาทก์ยังคงสภาพเป็นทางสาธารณ— สมบัติของแต่นดินอยู่เช่นเดิม

ฎีกาที่ 1933/2517 ที่พิพาทเป็นส่วนหนึ่งของป่าข้าซึ่งสาธารณชนใช้เตาและ และดังสหมาหลายสิทป์ จึงเป็นสาธารณสมบัติของแต่นดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน แม้ ต่อมาหางราชการจะไม่ให้เตาและดังสหอีกได้มีการถ้างป่าช้าและสร้างเป็นสำนักราชการ แล้ว แต่ไม่ปรากฏว่าได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาให้กอนสภาหที่ดินจากป่าข้าสาธารณะ สำหรับสาธารณชนใช้ร่วมกันตามความในมาตรา 8 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ที่พิพาหอังลงเป็นสาธารณสมบัติของแต่นดินอยู่ กาม ป.พ.พ.ม.1305 หางราชการจะออก โฉนคหรือมนังสือรับรองการทำประโยชน์ให้แก่เอกชนหาได้ไม่ ฏีกาที่ 147-8/2521 สำรางพื้นเป็นสีขอารณสมบัติของแผ่นกิน ประเภทพอเมืองใช้รวมกัน ตามมาตรา 1304(2) โจทก์ครอบครองปลูกต้นมะพร้าว เกียนลไม่มาหลายปี จำงดยปักเสาตอนกรีตอง เป็นการรบกวนสีทธิษองโจทก์โตย ละเม็ด ศาลพิษากษาท่านจำเลยเขาเกี่ยวข้องรบกวนการตรอบครองของโจทก์

ฏิลาที่ 1353/2521 นี่ดันที่เวนลียมาเพื่อสาธารณประโยชน์ เป็นที่กัน ที่กลับมาเป็นของรัฐตานกฎหมายที่กิน อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา 1304(1) จำเลยอางอาถูกวามได้ภารจำยอมเดิบผ่านไม่ได้

ฎีกรที่ 459/2522 ที่ติบราชพัสดุซึ่งเป็นที่สวนของจังหวัด จึงเป็นที่กัน ซึ่งทางราชการสงวนหวงห้วมไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ เป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นกิบ จำเลยกรอบทรองมา 30 ปีเสษ ก็ไม่ใค้สิทธิโกยอายุกวาม

ฎีกาที่ 920-1/2522 การที่โจทก์หรือภริยาโจทก์นำที่กินอันเป็น สาธารณสมบัติของแต่บดิน ตามมาตรา 1304(3) มาให้จำเลยเข่า สัญญาเข่าเป็น โมฆะ โจทก์ใน่มีสิพธิพ้องขับไล่เรียลงอาค่าเข่าหรือค่าเสียหายจากจำเลยได้

ฎีกาที่ 2622/2522 แม้โจทก์จะที่อที่พิพาทโคยสุจริตในการชายนอก พลากตามกำสั่งสาล เมื่อที่พิพาทเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินซึ่งโอนแก่กันไม่ใต้ โจทก์ก็ไม่ใต้สิทธิในที่พิพาท

ฏีกาที่ 527-30/2520 ที่ชายคลึ่งระหว่างที่คินในโลนคของโจทก์กับ แม่น้ำซึ่งน้ำตัวหลึ่งสูกปี เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา 1304(2)

ขอทกสอบแบบปรนัช

- า. ทรัพย์สิ้นของแผ่นดินมีกี่ประเภท อะไรบาง
 - ก. หรัพย์สินของแผ่นถินมี 2 ประเภท คือทรัพย์สินของแผ่นดินธรรมกากับสาธารณ— สมบัติของแผ่นดิน
 - ข. ทรัพย์สิ้นของแผ่นดินมีประเภทเดียว ถือสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 - ก. ทรัพย์สินของแผ**้นคินมี 2 ประเภท คือสังหาริมหรัพย์และอสังหาริมหรัพย์**
 - หรัพย์สิ้นของแผ่นดินมีประเภทเดียว คือทรัพย์สิ้นของแผ่นดินซึ่งใช้เพื่อสาธารณ— ประโยชน์ เช่น สำนักราชการบานเมือง
- 2. หรัพยสิ้นของแผนกินธรรมกา หมายถึง
 - ก. ทรัพย์สิ้นของแผนคินที่สงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน เช่น ที่ชายหลึ่ง
 - ข. ทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของรัฐ เช่น ที่คินราชพัสดู ซึ่งให้เอกชนเชารถยนต์ของหลวง
 - ก. ทรัพย์สิ้นของแผนดินที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ เช่น บ้อม และโรงทหาร
 - ง. สำนักราชการบ้านเมือง เรือรบ อาวุธยูทธภัณฑ์
- 3. สาธารณสมบัติของแผ่นดิน หมายถึง
 - ก. ทรัพย์สินของแผ่นกินทั้งเป็นสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้เพื่อสาชารณ— ประโยชน์
 - ข. ทรัพย์สินของแผ่นคินทุกชนิคที่สงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน
 - ก. ทรัพย์สินของแผ่นคินที่ไม่สงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกันหรือเพื่อสาธารณประโยชน์
 - ง. ยูกขอ ก.และ ซ.
- 4. หรัพย์สิบธรรมคาของแผ่นคืน ได้แก่
 - ก. ปืนที่ถูกศาลสั่งรีบตามประมวลกฎหมายอาญา
- ช. เรื่อรบ

ค. ทางน้ำ

ง. อาวุธ

5.	สาธารณสมบัติของแผ่นคืน ได้แก่	
	ก. ที่ดินราชพัสดูซึ่งให้เอกชนเช้า	ช. รถชนศหลวง
	ก. ที่จอกริมคลึง	 บิบมีบลอ
6.	สาธารณสมบัติของแผ่นดินธรรมดาแตกต่างกับสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ดือ	
	ล. จะอีดเพื่อการบังกับกกีตามกำหิพาก	เษามีได้ ข. ถูกแย่งการครอบครองปรบักษ์ใด
	ก. จำหน่ายจายโอนได้	ง. ถูกซอ ซ.และ ก.
7.	ที่คินรกรางว่างเปล่า หมายถึง	
	ก. ที่คืนซึ่งเอกชนซังไม่เคยมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโคยชอบควยกฎหมาย	
	ช. ที่ลินที่มี ส.ค.า หรือ น.ส.ว	
	ค. ที่กูศลสถาน	ง. ที่คินที่ถูกทอดทั้งหรือที่คินที่ได้เวน
	•	ก็บสิทธิในที่กินนั้นให้แก ่ รัฐ
8.	ที่ดินทคดทั้ง นบายถึง	
	n. หมายถึงที่ลืบที่ในมีใครเป็นผู้มีกรรม	นสิทธิ์มาก่อน -
	พ. ที่กินซึ่งเอกชนมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิกรอบกรองอยู่แล้ว แต่ใค้ทอดทิ้งในทำประโยช หรือปล่อยให้เป็นที่รถร้าง	
	ก. ที่ดินที่กลับมาเป็นของแผ่นดินตาม พ.ร.บ.เวนดินอสังหาริมทรัพย์และรัฐยังไม่ได้	
	หาประโอสน์	
	ง. ไม่มีขอใกฏก	
9.	ลักษณะสำคัญของสาธารณสมบัติของแผ่นคืน	
	ก. เป็นทรัพธ์สินของแผ่นคิน	ช. ใช่เพื่อสาธารณประโยชน์
	ก. สงวนไวเพื่อประโยชนรวมกัน	ง. ถูกขอ ก.ช และ ก.

ช. ที่วาการอำเภอ

4. ชิบมีบลอ

าง. ขอใดเป็นทรัพย์สิ้นสำหรับพลเมืองใช้รวมกัน

ก. โรงหหาร

ก. พะเถสาป

11. ขอใกฏกต้องที่สุก

- ก. ทุ่งเลี้ยงสัทว์เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ข. ศาลเจ้าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ก. ภูศลสถานทาง ๆ เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ง. รถยนท์หลวงโอนใหเลกชนไม่ใด

12. ขอใหญกที่สุด

- ก. หรัพอ์สินใดเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ต้องขึ้นพะเบียนพรัพอ์สินของแผ่นดิน
- ข. ที่กินราชหัสกุ เป็นทั้งทรัพย์สินของแผ**่นกินธรรมดาและสาธารผสมบัติของแผ่นคิน** เสมอ
- ก. นอกจากที่ชายคลึ่งแล้ว ที่ชายพะเลน้ำท่วมถึงตามปกติทูกปี เป็นสาธารสมบัติ ของแผ่นดินล้วย
- หรัพย์สินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นคินโดยเฉพาะดือที่ชายคลึ่งและทางหลวง
 ที่ชายคลึ่ง หมายถึง
 - ก. ที่คื้นเซ็นขึ้นจากท้องน้ำควมปกติน้ำท่วมถึงทุกปี
 - บ. ที่ดินที่ที่คทอกับแม่น้ำลำคลผง พะเลสาป และในฤดูน้ำตามปกติน้ำทวมถึงพูกปี
 - ก. คามที่กลาวมาในข้อ ซ. และจะต้องเป็นที่คืนพลเมืองใช้รวมกัน
 - ง. ทามที่กลาวมาในขอ ซ. แลวจะตองเป็นของเอกชนด้วย
- 14. แกงปลูกบ้านลงในที่ดินของตนอยู่ริมแม้น้ำ ต่อมาถูกน้ำเชาะทั้งลงกลายเป็นที่ชายคลึ่ง แค่แคงก็ยังใช้สิทธิแห่งกวามเป็นเจ้าของกรอบกรองบ้านและที่ดินอยู่มีได้พอดตั้ง ปล่อยให้เป็นที่ชายคลึ่งสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ดังนี้ ที่ชายคลึ่งนี้
 - ก. เป็นสาธารณสมบัติของแผนดิน
- ช. ไม่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ก. เป็นทรัพย์สิ้นของแผนคืน
- ง. ไม่มีขอใกถูก

- 15. ก.กรอบกรองที่สาธารณสมบัติของแผนกิน โดย ก.เขาปลูกบานและทำสวนมะม่วง พอมา ซ.ได้เขาแย่งปลูกบานในที่ซึ่ง ก. กรอบครองอยู่ ดังนี้ ก. จะฟ้อง ซ. ว่า ช. รบกวนการกรอบกรองไกหรือไม่
 - ก. พ่องได้ เพราะ ก. เขากรอบกรองอยู่กอน
 - ซ. ก.พ้องไม่ใค้ เพราะที่คินเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 - ถ. ก.พ่องได้ เพราะ ถ.ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดิน
 - ง. ก.พ้องไม่ได้ เพราะไม่ใช่เจ้าของที่ถิ่น
- 16. ผลของการเป็นทรัพธ์สิ้นของแผ่นดินธรรมกาที่ไม่ใช่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 - ก. โอนให้แก่กันมีใต้ เว่นแต่อาศัยอำนาจแห่งกฎหมายเฉพาะ
 - ช. น้ามเพียงการอีก
 - ค. ผู้ใหจะอกอาอูกวามขึ้นท่อสู้แผ่นกินไม่ไก้ เ. ถูกทุกข้อ
- 17. ซอใคมิใช่ผลของการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นคิน
 - ก. โอนให้แก่กันมีใด้ เว้นแต่อาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมายโดยเฉพาะหรือพระราชกฤษฎีกา
 - ข. ผู้ใดจะอกอาอุความขึ้นต่อสู้แผนดินไม่ได้
 - ก. ทำสัญญาจะซื้อขายที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินให้เอกชน สัญญานั้นก็สมบูรณ์ **แต่มีผลเ**มื่ออ**ด**กพระราชกฤษฎีกาแล้ว
 - ง. ซึกเพื่อการบังกับกลีตามกำพิพากษาไล้
- **18. แคงคักถนนในที่คินของคนเพื่อให้ค**นสันจรไปมา แพ่สงวนสิทธิในทางว่าเป็นของแกงอยู่
 - **ก. ทางเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน** ซ. ทางเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน
- - **ก. ทางเป็นทางส่วนบุคกลของแคงอยู** ง. เป็นทางซึ่งใช้ประโยชน์ร่วมกัน

- 19. กำอุทิสถนนในซอยอยู่เย็นให้เป็นสาธารณประโยชน์ แต่อังไม่ใดจุดทะเบียน ค่อมา สุชาภิบาลได้ทำถนนลาดยาง แล้วต่อมากำยกเลิกการให้ ดังนี้ ถนน
 - ก. เป็นของคำ เพราะคำยังไม่ได้จุดพะเบียนแบ**่งที่ดินให**้
 - ข. เป็นสาธารณสมบัติของแผนคืน แม่ยังไม่จดทะเบียนก็ตาม
 - ก. เป็นของคำ เพราะกำอกเลิกการให้แล้ว
 - ง. ไม่มีขอใหญก
- 20. ที่ทั้นเซินชายคลองเป็นที่ชายคลึ่งของคลองน้ำท่วมถึงราว 3 เดือน พูกปี เป็น
 - ก. สาธารณสมบัติของแผ่นคินประเภทที่สงวนไว้เพื่อประโยชน์รวมกัน
 - น. เป็นที่งอก์สิมทลิ่ง
 - ก. สาธารณสมบัติของแผนคินประเภทที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
 - ง. เป็นทรัพย์สิ้นของแผ่นคืนธรรมดา
- 21. ไก่เอาที่ดินสาธารณสมบัติของแผ**่นดินให้ใช่เช่า ต่อมาไช่ไม่จำยดำเช่า ดังนี้** ไก่ฟ้อง
 - ก. พ้องเรียกกาเชาที่กางได้ แต่พ้องซับไลไม่ได้
 - ช. พ่องเรียกกาเข้าไม่ใด แต่พ่องขับไลใด
 - ก. ฟองเรียกค่าเช่าและชับไลไม่ใด
 - ง. พ้องเรียกกาเช่าและขับไล่ใด
- 22. หน่วยราชการแห่งหนึ่ง มีทรัพย์สินอยู่แล้วกระทำดังนี้ ข้อใคถูกต้อง
 - ก. โอนที่กินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นคินให้เอกชน โดยทำเป็นหนังสือและ จุดทะเบียนพ่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 - ข. โอนที่กินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นกินแลกเปลี่ยนกับที่กินของเอลชนโดย
 ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา

- ก. ชายเครื่องพิมพ์ดีตของหน่วยราชการให้เออชน
- 4. gate t. wat a.
- 23. หน่วยราชการหนึ่ง แพลดีแพ่งจะถูกอีกทรัพย์สิน อย่างใดโดยางที่ถูกลอง
 - ล. เจาหนีอีกกระกาษของหางราชการและรถยนต์พลวง
 - พ. เจ้าหนี้อีกโซะเก้าอี้และพิมพ์ลีดของทางราชการ
 - ล. เจ้าหนี้อีกทีกโรงพหาร อาวุธอุทธภัณฑ์และศึกของทางราชการ
 - 4. ใ**มม์ขอใก**ฏถูกคง
- 24. หรัพม์สิทธองแตนดีบ ไลแก
 - ก. เกาะที่เคิดในพะเลสาป
- หองทางนาที่ที่นเชินขึ้น
- ค. เดาะที่เกิดในน้ำนน้ำของประเทส
- 4. Buávas
- 25. ทรัพธ์ต่อไปนี้ ขอใดมิใช่ทรัพธ์สินของแผ่นดินประเภทที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
 - ก. แมนา

- ข. สถานที่ราชการ
- ค. ที่ดินรถรางวางเปล่า
- 4. เรียรบ
- 26. ทรัพย์ค่อไปยันใดมิใช้ทรัพย์สินของแต่นดินประเภทที่สงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน
 - ก. ที่ชายหลัง

ช. หมองน้ำสำธารณะ

ก. โรงพหาร

- 4. พางพลวง
- 27. แมนาซึ่งคืนเซียจนเป็นพื้นคินนั้น
 - ก. ซังมีสภาพเป็นสาธารณสมบัติของแต่นดินอย่างเดิม
 - ข. พมคสภาพจากสาธารณสมบัติของแต่บดิน
 - ก. เปลื่อนสภาพเป็นที่ดินรถร้างว่างเปล้า
 - 4. **ดูกขอ** ก.และ ก.

- 28. ที่คินราชพัสดุ เป็น
 - ก. สาธารณสมบัติของแผ่นคิน
- เดิน ซ. ที่ดินที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
 - ก. ที่ดินที่พลเมืองใช้รวมกัน
- ง. ทรัพธ์สินของแผนคืนธรรมกา
- 29. ทรัพย์สินใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
 - ก. ทุ่งเลี้ยงสัตว์สาธารณะ
- ช. แมนาเจาพระฮา

ก. สะพานทูทธ

- ง. รถถึง
- 30. หรัพธ์สินที่พลเมืองใช้รวมกับ
 - ก. เครื่องบินรบ

ซ. ที่กินราชพัสกุ

ค. ที่ถูกกสถาน

- ง. หนองน้ำสาธารณะ
- 31. ข้อใดเป็นการสิ้นสภาพไปของสาธารณสมบัติของแผ่นคิน
 - ก. โดยที่ใดมีการเลิกใช่หรัพย์นั้นเพื่อสาธารณประโยชน์ และได้มีพระราชกฤษฎีกา ผลบุสภาพแล้ว
 - ข. โดยที่ใดมีการเลิกใช้ทรัพย์นั้นเพื่อสาธารณประโยชน์เพียงชั่วกราว
 - ค. ทางเดินสาธารณะที่สาธารณชนไม่ใช้เดินไปมาเป็นเวลาหลายปี
 - 4. ถูกซอ ก.และ <mark>ก</mark>.
- 32. ข้อใคมิใช่เป็นการสิ้นสภาพไปของสาธารณสมบัติของแผ่นคิน
 - a. โดยที่ใก้มีการเลิกใช้เพื่อสาธารณประโยชน์โดยเล็ดขาดและถูกลอนสภาพแล้ว
 - ช. ได้มีการเลิกสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกันโดยเด็ดธาต มีพระราชกฤษฎีกา ถอนสภาพแล้ว
 - ค. สถานที่ราชการถูกระเบิดใช่ใหม้หมด
 - ง. โอนเป็นของเอกสนโดยจุดทะเบียนต่อหนักงานเจ้าหน้าที่

្នុងតិប្បីបិខិ1.⇔n .

& 4.- n.

ชอ 7.- ก.

ชื่อ 10.- กิ.

ชย 13.- ก.

ขอ 16.- ซู.

ขอ 19.- ซี.

₩0 22.- **4.**

no 25.-4).

ชื่อ 28.- **1.**

ขอ 31.- ก.

80 2.- D.

198 5.-n.

ขอ 8.- ปี.

10 11.- n.

ชื่อ 14.-- ซี.

₩ 17.- 4.

⊎ 18 20. – n .

₩8 23.- 4.

ชื่อ 26.-- คื.

₩8 29.- **1**.

no 32.- 1.

TO 3.- 4.

na 6.- 1.

10 9. - 3 .

#8 12.- n.

ชอ 15.- ก.

ซือ 18. – n .

₩8 21.- n.

₩8 24.- 4.

18 27.- n.

10 30.- 4.